ἀπό τό κρεββάτι του ! Τέλος, καθήρεσε... τούς θεούς, ἀνηγόρευσε θεό τόν ἑαυτό του, τοῦ ἔχτισε μεγαλοπρεπή ναό καί ὥρισε- ἐπίτηδες γιά τή νέα θρησκεία τῆς θεότητός του ἱερεῖς γιά νά τόν δοξολογοῦν. Μιά μέρα ἔφερε στούς ἱερεῖς αὐτούς τό ἄλογό του, τό περίφημο «Ἰνσιτάτους» μέ ὁλόχρυσα χάμουρα, καί μέ πολλή σεβαστότητα τούς εἶπε : —«Ἀπό σήμερα θά εἶνε ἱερεύς καί τό ἄλογό μου !..»

Διέταξε κατόπιν ν' ἀποκεφαλίσουν τ' ἀγάλματα τῶν θεῶν κ' ἐπάνω στούς κορμούς των νά στήσουν ἀπό ἕνα τσικό του μαμμάρινο κεφάλι. Μεταμφιεζόταν σέ Ἀπόλλωνα, σέ Ἄρη, σέ Ἑρμῆ καί παρουσιαζόταν ἔτσι στίς δημόσιες τελετές. Ἔπειτα ἐξεστράτευσε ἐναντίον τῶν ποιητῶν καί πεζογράφων ὄχι βέβαια τῆς ἐποχῆς του, πού δέν ἄξιζαν τόν κόπο, ἀλλά κατά τῶν μεγάλων. Διέταξε λοιπόν νά καίουν κάθε χειρόγραφο ἤ πάπυρο πού εἶχε ἔργα τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Βεργιλίου, τοῦ Τίτου Λυβίου κ.λ.π. Ἄξαφνα τόνε χτυπᾶ ἄλλου εἴδους τρέλλα. Νά διαπομπεύση τόν ἑαυτόν του. Φορεῖ χρυσᾶ γένεια καί παρουσιάζεται ἔτσι στό θέατρο. Τήν ἄλλη μέρα κάνει τήν ἐμφάνισί του μέ γυναικεῖα φουστάνια, ἀνεβαίνει στή σκηνή καί μπροστά σέ ἕνα πλῆθος χορεύει ἄσεμνους χορούς. Καί ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶχε προικισθεῖ καί μέ ταλαντα ἀπό τή φύση: Ἦταν εὔγλωττος, ἤ ἄν ρήτορας σαγηνε τικός, εἶχε λαμπρή φωνή, σῶμα πλασμένο γιά χορό, ἦταν ἐπιδεξιος πυγμάχος. Ἱππεύς ἄριστος καί ἁρματοδρόμος !...

Ἕναν καιρό τόν ἔπιασε τέτοια τρέλλα γιά τ' ἄλογα, ὥστε ὅλη τήν ἡμέρα συναναστρεφόταν μέ στυλίτες. Κατήντησε νά κοιμᾶται καί τή νύχτα μέσα σ' αὐτούς σταύλους, πλάγι στ' ἄλογα. Τότε ἦταν πού ξαναπῆγε στούς ἱερεῖς, πῆρε τό ἄλογό του καί ἀφοῦ τό ἀνακήρυξε Ὕπατο τό ἔφερε μέ πομπή στό Καπιτώλιο.

Ἀπό τότε ἄρχισε μιά ζωή ἀδιήγητης ἀκολασίας καί διαφθορᾶς, μέ συμπόσια ὀργίων. Σ' αὐτά λάβαιναν μέρος τά αἰσχρότερα ὑποκείμενα τῆς Ρώμης: ἑταῖρες, νάνοι, μίμοι, νεανίσκοι νυμφόνοι γυναικεῖα. Σ' ὁ κόρυφωμα τῆς μέθης του διέταζε κ' ἔφερναν τίς πιό ὡραῖες καί τίς πιό ἐνάρετες δέσποινες τῆς Ρώμης καί τίς παρέδιδε στή διάθεσι τῶν συμποσιαστῶν ! Ἔπειτα καλοῦσε τούς συζύγους των νά ἔρθοῦν νά ἰδοῦν τά θαύματα Ἔτσι τ' Ἀνάκτορα τῆς Ρώμης εἶχαν καταντήσει φρικαλέο καταγώγιο. . . . . .

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἐφούρκιζε τόν μανιακό αὐτόν Αὐτοκράτορα ἦταν ὅτι δέν ἐσώνονταν τά λεπτά! Καί μιά μέρα πῆρε ἕνα φτυάρι καί ἄρχιζε νά ρίχνη φτυαριές ἀπό τό παράθυρο τά χρυσᾶ νομίσματα ! Τήν ἄλλη μέρα διέταξε τούς σωματοφύλακές του νά μποῦν σέ ὅλα τά σπίτια τῆς Ρώμης, να γεύσουν καί νά φέρουν τά πολυτιμώτερα πράγματα στο παλάτι του!

Ἀλλ' οἱ ἄξιοι τοῦ τρελλοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος στρατιῶτες δέν ἐπρόφτασαν νά ἐκτελέσουν τή διαταγή. Μια συνωμοσία πού τήν εἶχε ὑφάνει σιγά σιγά ἕνας τολμηρός πολίτης τῆς Ρώμης, ὁ Κάσσιος Χαιρέας ξέσπασε ἐκεῖνο ἀκριβῶς το βράδυ. Οἱ συνωμόται μπῆκαν στό δωμάτιο τοῦ Καλιγούλα, τόν ἐσκότωσαν μέ 30 μαχαιριές κι' ἔριξαν τό πτῶμα του ἀπό το παράθυρον. Ἔπειτα, ἔπνιξαν μ' ἕνα σχοινί τήν γυναῖκα του, τήν περίφημη γιά τήν αἰσχροτητά της Σεξωνία καί τελος ἐσκότωσαν τήν κόρη του—ἄλλο κλέφαρμα καί αὐτή - χτυπώντας τό κεφάλι της στον τοῖχο!

Ἔτσι ἐτελείωσε ἡ ζωή καί ἡ βασιλεία τοῦ παράφρονος αὐτοῦ Καλιγούλα. Ἐβασίλευσε ἀπο τό 37 μ χ ἕως τό 41 δηλαδή 4 μόνο χρόνια, ἀλλ' ἔφταναν αὐτά γιά να χάσουν τή ζωή τους μυριάδες ἀθῶοι ἀνθρωποι, καί νά γίνουν ὄργια, ἀπό τά ὁποῖα διηγηθήκαμε μερικά μόνον, ὅσα ἐπιτρέπει ἡ εὐπρέπεια τοῦ περιοδικοῦ. Εἶχε δίκηο λοιπόν ἡ Ρώμη πού ἐπανηγύρισε μ ἐνθουσιασμό τό θάνατο τοῦ ἀνθρωπομόρφου αὐτοῦ τέρατος καί οἱ συνωμόται ἐλευθερωταί πού διέταξαν «σουσίες καθαρμοῦ» στούς θεούς.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΦΙΛΙΑ

Ἐκεῖνος πού δέ δοκίμασε τά φιλιά δέν ἔζησε.

Ἡ φιλία εἶνε μία ἀνάγκη. **Κικέρων**

Ἡ φιλία εἶνε μιά ψυχή σέ δυό σώματα. **Ἀριστοτέλης**

Ἡ ζωή εἶνε γιά τόν ἄνθρωπο μιά ἀσθένεια, ἡ φιλία καί ὁ ἔρως τά φάρμακα. **Λεκλέρ**

Ἡ φιλια εἶνε ἀδελφή τοῦ ἔρωτος. **Ζερφῶ**

Ἡ φιλία εἶνε κάποτε ἕνα σωσίβιο πού μᾶς ἐμποδίζει νά βυθιστοῦμε μεσα στ' ἄπιστα κύματα. **Μπερτερὸν**

Ἡ φιλία εἶνε μιά πολύτιμη καί σπάνια εὐωδία πού ἀρωματίζει τή ζωή. **Μπορντώ**

Ἡ φιλία εἶνε ἕνα ἀληθινό διαμάντι πού σπινθηροβολεῖ μέσα στήν κοσμηματοθήκη του. **Βαλμὸρ**

Ἡ φιλία εἶνε δῶρο τοῦ οὐρανοῦ κι' ὄχι τῆς τύχης.

Ἡ φιλια εἶνε ἡ λεπτή ἡδονή τῶν εὐγενικῶν ψυχῶν. **Σαμφόρ**

Ἡ φιλία εἶνε τό καθαρό νερό που ξεδιψάει τή φτωχή ψυχή τήν ἐγκαταλελειμμενη ἀπάνω στο γυμνό χῶμα τῆς γῆς. **Δάντης**

Ἡ φιλία εἶνε ἡ μοναδική εὐτυχία τῶν σοφῶν. **Λικλέρ**

Ἡ φιλία εἶνε ἀδελφή τῆς ψυχῆς καί δῶρον τῆς καρδιας. **Σατωμπριάν**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΡΩΜΗΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ

Ὁ αὐτοκράτωρ τῶν ὀργίων καὶ τῆς κραιπάλης. Τά συμπόσιά του. Τά φευσκωμένα ἄλογα καί οἱ κολασμένοι - ἔσα στό σκοτάδι μέ τίς φρικαλεότερες καί ἀηδέστερες γρηές καί ἀραπίνες. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρίων. Φόβος καί τρόμος, θανατοι καί παραφροσυνη !... Τά ζωγραφιστά φαγητά ! Τρια κιλά ἰστῶν ἀραχνῶν !...

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Ἡλιογάβαλος ἔχει μείνει ὀνομαστός στήν Ἱστορία τόσο γιά τήν σκληρότητά του, ὅσο καί γιά τήν ἐκκεντρικότητα ποῦ ἐπιδείκνυε στά ὀργιώδη γλέντια του. Ἰδοῦ μερικα ἀνέκδοτα ἀπ' τήν παράξενη καί ὀργιώδη ζωή του.

Σέ ὅσους ἀπό τούς καλεσμένους ἦταν ταπεινῆς ὁποωσδήποτε καταγωγῆς, ὁ Ἡλιογάβαλος ἔδινε, ἀντί μαξιλαριῶν (γιατί καθως εἶνε γνωστό, οἱ ἀρχαῖοι ρωμαῖοι, στά συμπόσια ἦταν ξαπλωμένοι ἐπάνω σε ντιβάνια) πέτσινα σακκια φουσκωμένα μέ ἀέρα. Κατά τή διορκεια δέ τῶν συμποσίου διέταζε τούς ὑπηρέτες του νά τρυπήσουν μέ τρόπο τούς πέτσινους αὐτούς ἀσκούς, ὥστε ὁ ἀέρας νά ἐξαερίζεται σιγά-σιγά. Κι' ἔτσι, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς καλεσμένους του κατέληγε νά δειπνοῦν...κάτω ἀπό τό τραπεζι !...

***

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἔκανε ἐπίσης στούς φίλους του καί μιά ἄλλη σουρπριζ :

Πολλες φορές, τούς κλείδωνε μεσα σέ ὁλοσκότεινα κελιά μαζί μέ γρηες καί ἄρχημες αἰθιοπίδες, λέγοντάς τους ὅτι τους ἔκλεινε μαζί μέ ὡραῖες πορνενες τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοί, φυσικα, το πίστευαν γιατί μέ στό σκοτάδι ποῦ βασιλευε στά κελλια, δεν διέκριναν οὔτε τη μυτη τους κ' ἔτσι γλεντυσαν με τά τέρατα αὐτά τῆς φυσεως νομιζοντας πως ἔχουν πλαί τους νεες καί ὡραῖες Ἑλληνίδες !...

Ἄλλοτε πάλι, ἐνῶ μεθοῦσε τους φίλους του, τους κλείδωνε μισοκοιμισμενους μεσα σ' ἕνα δωμάτιο, στό ὁποῖον ἔμπαζε προηγουμένως λιοντάρια, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, ἀρκοῦδες κι' ἄλλα τετοιου εἴδους θηρια ἐξημερωμενα. Φανταζεσθε τώρα τον τρομο των φίλων του ὅταν ξυπνουσαν καί ἔβλεπαν να τους τριγυριζουν τά ἄγρια οὐτά θηρία ! Πολλοί ἀπ' αὐτούς ἐπάθαιναν συγκοπη ἀπ' τον φοβο τους κι' ἄλλοι ἐπρελλαίνοντο !

***

Μή νομίσετε, ἐν τούτοις, ὅτι παρ' ὅλ' αὐτά οἱ συνδαιτημόνες τοῦ Ἡλιογαβαλου τρωγαν τούλαχιστον καλα...

Οἱ συγχρονοι Ρωμαῖοι συγγραφεῖς ἀναφερουν ὅτι πολλές φορές τους σερβιριζε μαλλια κυπανιστα, τα ὁποία τους ἀναγκαζε να τα καταβρυχιζουν !

Ἐπίσης πολλές φορές γιά ν' ἀστειευθῇ εἰς βάρος τῶν συνδαιτημόνων του διέτειζε καί σερβιραν τρυφες... φανταστικες ! Δηλαδή τα διαφορα φαγητα δέν ἦταν πραγματικα ἄλλα... ζωγραφισμένα ἐπανω στα πιατα !...Ἔτσι οἱ καλεσμένοι του ἔμεναν νηστικοί !

Τα...φανταστικά αὐτα γευματα με τίς ζωγραφισμένες πανω στά πιάτα τρυφές, ἐδυνεχίζοντο ἐπι πολλές ἡμερες. Συγχρονως ἐπιτηρουσε τους καλεσμενους του, μην τυχη καί βαλουν τιποτε στο στομα τους ! Ἰσοδυναμοτρόπως πολλοί ἀπ' αὐτούς πέθαιναν ἀπο ἀοιτια, προς μεγάλη θυμηδία τοῦ ἐκφύλου αὐτοκράτορος !...

***

Ἡ μεγαλυτέρα ἐκκεντρικότης τοῦ Ἡλιογαβάλου ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς ἡ ἀκολουθη :

Κάποτε προσκήρυξε ἕναν πρωτότυπο διαγωνισμό μεταξύ τῶν δούλων του.

Ὥρισε μιά μεγάλη ἀμοιβή γιά κεῖνον ποῦ θά κατώρθωνε νά συγκεντρώσῃ ἴσους ἀραχνης βαρους.. ἑνός κιλοῦ !

Το πιο περιεργο ὅμως εἶνε, καθως τούλαχιστον ἀναφέρουν οἱ ἱστορικοι της ἐποχης, οτι οι δοῦλοι του, φιλοτιμηθεντες, κατωρθωσαν να συγκεντρώσουν ἴσους ἀράχνης βαρους..τριων σημερινων κιλῶν !...

Ποιός ἐτόλμησε νά πῇ ὅτι οἱ φίλοι δέν ἔχουν ἀνάγκη φιλοφροσύνης καί ὅτι ἡ εὐγενεια μόνον μεταξύ ξένων χρειάζεται ; **Μπωμαρσαί**